

Nógrádi Pap Gyula:
Szegény özvegy tehénkéje

Szegény özvegy tehénkéje,
Jobb tejelő kell helyébe!
Széna, sarjú méreg-drága,
Miért tartsa hát hiába?

És úgy is lett: virradatra
A vásárban el is adta.
El is adta illó áron,
Széttékint, hogy mást találjon.

Sátorok közt amint járna,
Ott kéreget három árva.
Szegény özvegy nézi őket
S ejt a szeme néhány könnyet.

Neki is volt három ilyen
Árvája, mint ezek itten.
De elmentek messzi földre:
Szép virágos temetőbe.

Fogja őket, átkarolja,
Valamennyit megcsókolja.

Majd hogy nem sír, kicsi hija
S három árvát ekként hívja:

„Három árva, jertek, jertek,
Valamicskét szántam nektek,
Hiszen oly rossz a ruhátok,
Az ingetek, a csizmátok.

Kalap is kell, ujjas is kell,
Hideg van már este, reggel!
Szűröcske is kell reátok:
Hosszú a tél, megfagynátok!”

Mind a három tetszik neki,
Mind a hármat öltözteti.
És egész a városvégre
Megy velök, hogy elkísérje.

S ott fölsóhajt: „Nincs tehénke!
Nincsen immár többé pénz se.
De árvákat segítetttem:
Áldja őket a jó Isten!”

ÉNU, 1893/18.